

MODNÍ SVĚT.

9460. Oblek pro děvčátka. — Stříhy ve 4 velikostech: 8, 10, 12, a 14 lét. Jest třeba 5 yardů 44-palcové látky.

9482. Oblek pro dívky a mladé paní. Stříhy v 5 velikostech, 14, 15, 16, 17 a 18 lét. Jest třeba 4½ yardů 44-palcové látky pro velikost 15 lét.

9472 — 9473. Kostým pro slečny a mladé paní. Vzorky 9472 a 9473 jsou stříhány v 5 velikostech: 14, 15, 16, 17 a 18 lét. Jest třeba 3 yardy 27-palcové látky pro živůtek, 2¾ yardů pro sukni a 2½ yardů pro tuniku pro velikost 14 lét. Nutno mít dva vzáhlé vzorky, každý za 10c.

9065. Domácí oblek pro dámy. Stříhy v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 přes prsa. Jest třeba 8¾ yardů 27-palcové látky pro velikost 36 palců.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávání vzor ků stříhů neopomenuli udáti mimo naznačeného místa ještě míru aneb stáří.

MŮJ NOVOROČNÍ DÁREK.

Humoreska. — Napsal Leon de Tinseau. — Přeložil I. M. Right.

Život mužův, pokud tkne se darů, lze rozdělit ve tři periody, zřetelně od sebe se lišící: první, kdy dary přijímá, nestaraje se ani v nejmenším, aby je oplatil; druhá, kdy dary dostává a oplácí je, a posléze třetí, v níž výlučně jest dárcem, jsa dosti šťasten, že mu toto skromné potěšení zůstalo.

Byl jsem bohužel již v tomto třetím stupni. Můžete si tedy představit moji radost, když jsem od rozkošné Miss, s níž jsem se v minulém létě seznámil v Trouville, obdržel vánoční pohlednici, která končila takto:

"V několika dnech obdržíte

maličkost, která Vám podá důkaz, že jste nebyl zapomenut svojí mladou Old Friend."

Pisatelka tohoto dopisu, ostatně velmi krásná, bohužel bydlí v Brighton. Přál jsem si ze srdce, abych jí za její roztomilost poděkovati mohl ústně.

Na Nový Rok obdržel jsem rekomandovaný dopis od pařížského postmistra, v němž jsem byl žádán, abych příštího dne dostal, jak jsem poznal na prvý pohled, dosud nesládané, neboť byl hrozně mrzutý a jízlivý.

"Vy jste tedy onen pán," zavrátil na mne, "kterému byla z Anglie zaslána stříbrná kasetka?"

"Ano," odpověděl jsem sebevědomě. "Avšak bylo mi řeče-

bu a mým polednem. Poněvadž jsem předpokládal, že mi plavovlasá Edith přece snad neposlá Birminghamskou lokomotivu, dopsal jsem řediteli kanceláře, že může laskavě vykonati úřední prohlídku balíčku bez mé přítomnosti; a očekával jsem s trpčlivostí, které nám propůjčuje pouze zralější věk, zásluku svého dárku.

Musil jsem však čekatí tři dni nadarmo. Čtvrtého dne konečně dostal jsem místo očekávaného balíčku tři dopisy, jeden od postovního ředitele, druhý od celního úřadu, třetí měl na obálce hrůzu zbuzující adresu pařížské minecovny; každý z nich se mnou sděloval, že vše jest velmi naléhavá a přál si mně osobní návštěvy. Bylo mi jasno, že jsou první dva listy ve spojení s mým novoročním dárkem a připravoval jse se na vydatnou taxu, neboť kdyby se bylo jednalo jen o maličkost několika sous, bylo by se ředitelstvo osobním výslechem neobtěžovalo. Avšak galantní muž nesmi se uleknouti před potahováním k vůli mladé, hezounké dámě.

Naproti tomu třetí přips pisámbil mi mnoho přemýšlení a starostí. Vzpomněl jsem si, že jsem před nějakou dobou obdržel od jistého nesvědomitého sklepníka pětifrank zhotovený z niklu a že jsem ho neprozetitelně opět do oběhu pustil. Na každý způsob bylo to asi toto trestuhodné jednání, které se dostalo k vědomí úřadu. Měl jsem nevyčísitelný strach před spravdlností a proto není divu, že sotva půl hodinky po obdržení dopisu byl jsem již na cestě na úřad, nechav státi i svoje oblíbené telecí řízký. Ostatně neměl jsem ani chuti. Zdálo se však, že tomu není tak u úředníka, na kterého jsem byl odkázán a jenž mě nechal čekati skoro půl hodinky. Konečně objevil se, tváře se velmi přísné, ale jsa patrně zarděn ve tváři. Mohl bych se vsaditi, že právě přicházel od výborného lunče.

"Milý pane," pravil důstojně, nabízejí mi pokynem ruky sedadlo, "zajisté není vám neznámo, že naše administrace kontroluje veškerý vzácný kov, který obíhá v zemi."

"Oh ano," zšeptal jsem, vzpomínaje na svůj falešný pětifrank, "pro laiky jest kontrola těžkou věcí — také i při nejlepší vůli jest možno mnohdy se zmýlit, když zkušenost sechází — mně samotnému dostala se do rukou naince pohybné ceny —"

"Tentokrát nejedná se zde o žádné falšování," pravil úředník trochem udiveně. Obsah peněz jest správný. Tu jest předmět — za puncování musite zaplatiti deset centimů."

Ukázal mi malou skříňku z císelovaného stříbra, která byla úplně prázdná. Byl to můj novoroční dárek!

Nie jsem nejdell, dvě hodiny ztrávil jsem v úzkostném očekávání, vydal jsem čtyři franky za drožku — to vše proto, abych zaplatil na slavném minecovním úřadě 10 centimů. Ó, věrolomný Albion!

Příštího dne navštívil jsem poštovní centrálu. Sotva jsem předložil svůj dopis, šoupil mne do kanceláře jakéhosi pána, který, jak jsem poznal na prvý pohled, dosud nesládané, neboť byl hrozně mrzutý a jízlivý.

"Vy jste tedy onen pán," zavrátil na mne, "kterému byla z Anglie zaslána stříbrná kasetka?"

"Ano," odpověděl jsem sebevědomě. "Avšak bylo mi řeče-

no, že jest kasetta již puncována. Zaplatil jsem právě v minecovním úřadě za ni poplatek deseti centimů, vše jest tedy v pořádku!"

"Možno, pokud tkne se minecovního úřadu," odpověděl vztekle. "V kasetě byl však rukou psaný listek, což se přelí předpisům. Vzhledem k tomu, že s vaší strany nebylo úmyslu poškoditi poštu, jest pokuta určena za takové přestupky šedesát franků."

"Šedesát franků?" zvolal jsem vzrušeně. "A když odepřu zaplatiti?"

"Pak přijde vše před policejní soud. Pokuta pro tento případ jest šest set franků."

Prosil jsem o lhůtu na uvážení, načež mi přívětivý pán odpověděl, že mi povoluje tři dni. Zbytek dne ztrávil jsem návštěvou u několika vlivných poslanců, kteří mi alibili, že se mého případu ujmou.

Třetího dne putoval jsem na celní úřad.

Přijal mne imposantní pán s hvězdičkou čestné legie v knoflíkové dírece a zůstal jsem před ním skromně státi, ovšem méně z respektu, jako spíše proto, že mi nabídl židle.

"Vy jste příjemcem stříbrné kasety, která vám došla z Anglie?" tázál se.

Místo odpovědi kýchnul jsem prudce. Šnupl jsem si totiž den před tím hrozně dráždívého tabáku.

"Ať slušní ke zdraví!" pravil suše. Pak pokračoval: "V této kasetě byly dva balíčky hraček karet cizí výroby a nebyly okolkovány. Ta okolnost bude míti pro vás velké nepřijemnosti."

Uhodil jsem se do čela.

"Nyní chápu, k čemu jest tato proklatá kasetta!" zvolal jsem zapomenuv docela na všechnu úctu, kterou každý pořádný francouzský občan vůči úředníkovi projevovali musil. "Zaplatil jsem již deset centimů na celním úřadě, pošta chce šedesát franků, kolik pak mám u vás zaplatiti?"

"Taxa jest sto třicet franků," odpověděl hostejně. "Jste s to tuto sumu zaplatiti?"

"A budu-li se zdráhati?"

"V tom případě vydáte se v nebezpečí, že budete několik týdnů zavřen. Budu čekati do příštího pondělka na vaše rozhodnutí. Potom musím vše předati soudu."

Opustil jsem kancelář trochem omámen. Venku nabyl jsem opět mysl. "U čerta, to by bylo pěkné, kdybych opravdu musil zaplatiti!" pomyslil jsem si.

Po celý týden ohrožoval jsem všechny předstíne ministerských sekretariátů, mlulvil jsem s poslanci všech stran, navštívil jsem, maje vždy ohromnou kytiici cenných květin v ruce, četné dámy společnosti, abych získal jejich přímluvy u vlivných osob, které jejich salony navštívují. Vydaje byly velmi pozoruhodné. Mimo květiny, daroval jsem také tři listky do loží, dával jsem dobrý oběd, a slibil jsem celou řadu veršů do památníků, které jsem posílal ke všem čertům.

Avšak moje vytrvalost měla býti zdarem korunována. Nezaplatil jsem a nebyl jsem zavřen a na mém psacím stolek zaujala stříbrná kasetta čestné místo. Moje šňupání zlepšilo se znatelně.

Da Brightonu psal jsem překonávaje sama sebe:

"Můj novoroční dar jest okouzluje! Jak jste mne překvapila, drahá slečno Edito! Každý večer, kdy vaše karty nejchám, myslím na nejmenší a nejhezší ručku, kterou jsem kdy viděl — atd — atd."

NA PRAHU.

Napsal August Strindberg.

Doktor Ogle sděloval ve své statistice, že v šestadvaceti letech staly se čtyři případy sebevraždy dětí ve stáří od pěti do devíti let. Když jsem četl od pěti do devíti let, pomyslil jsem si: "Nikoliv! V pěti letech! Jest to možno? A příčina? Nemohl jsem mysleti dále, ale viděl jsem jeden, dva, tři výjevy . . .

Pět let bylo děvčátku. Hrál si v pokoji matčině. Děti musil těšilo dělati, ale matka byla nervosní, neboť přišla právě ze společnosti.

— Nehojpej koníka, mamí rozboř z toho hlava! Maličká chytila kočku a smáčkla jí tak, že mňoukala.

— Dej pokoj, dítě, mamí je churavá.

Dítě bylo způsobilé a chtělo poslechnouti. Co mělo dělati? — Posadilo se na stůl a mlčelo, aby mamí nerozzlobilo. Avšak dětské tělíčko nemůže býti klidné, také nesmi, pohybuje se samo od sebe; zpívalo si v duchu asi píseň, neboť malé neposlušné nožky dle taktu kopaly do nohy stolu.

Matka vyskočila. — Jdi ven k Elle do kuchyně, neposlušné dítě!

Dítě nebylo neposlušné; dvakrát uraženo v hloubi duši svého malého srdčeka šlo do kuchyně způsobilé a poslušné.

Hned na to však objevila se opět na prahu: — Ella myje!

Tak stálo dítě na prahu, ze dvou stran vypovězeno, zapuzeno, nesmělo býti nikde. Děvčátko vyhlíželo jako zoufalé, bez slzí, ale se vši hrůzou opuštěnosti v obličejí. Mléky, zkamenělé, jako by na celém světě nebylo místa pro ně, jako by je nikdo nechtěl, aniž věděl proč. Stálo v tomto okamžiku skutečně na prahu života, neboť náhle se mu rozjasnilo a blížilo se k otevřenému oknu, které bylo vysoko nad zemí.

Ke etí matčině musím říci, že mi líbila tuto scénu s největší lítostí a že vyskočila, uchopila dítě do náručí a hrála si s ním až do západu slunce.

— Kdyby se bylo dítěti něco stalo, ach ano, byla bych potom stále žila v pekle výčitek! A nyní si myslím: za každý okamžik, který dítěti nevnujij, za každou malou radost, kterou mu nezpůsobím, vyplakala bych si duši z těla; vyšla bych do prostoru světového a hledala je mezi hvězdami, abych je poprosila za odpustění, kdyby mi mohlo býti odpustěno . . .

Uzdravuje lidi. Pan J. Cudo, z Amsterdam, Ohio, v nedávném dopisu, píše následovně: "Vaše Hoboko uzdravuje lidi. Každý, kdo lék zkusal, praví, že není lepšího na světě než je Hoboko."

Chej zvláště zmíniti se o jednom případě. Je to onen p. W. Mergieviče. Asi před dvěma roky se rozostal a radil se s lékaři v Toledo, Detroit a Pittsburgu, ale nepomohli mu. Utratil takto několik set dollarů. Nebyl s to pracovat, ani jíst ani spát. Potom užil Hoboko a uzdravil se a je s to pracovat tak jako před lety. — Ve své vděčnosti odporučuje Hoboko každému trpělicmu, s nímž se setká.

Ne jako jiné léky, Dra. Petra Hoboko nelze koupiti v lékárnách. Zvláští jednatel je do dávaří lidem nebo lze ho dostati přímo z laboratoře vyrábětelů, Dr. Peter Fahrney & Sons, 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

(Advertisement.)

NOVÉ OBOUTRANNÉ TALÍŘOVÉ ČESKÉ RECORDY,

zplávané panem B. Ptáčkem, členem Národního divadla v Praze. — Cena 75c.

Vzpomínka, valčík. U hrobu matičky. Ach, což bych já šporoval. Listěčku dubový. Kde domov můj? Kde mášléku. Vstavej, má panenko. U okénka jsem já stával.

Následující recordy jsou hrané Princess Military band: Vy hvězdičky, pochod. Už je malá chvilka do dne, pochod. Česká píseň, valčík. Pochod generála Filipoviče — a jiné. Píste si o nové seznamy. Přijednáme jednoho tuota recordů hradím expresní výlohy sám 6c!

JOSEF JIRAN, 1233 W. 18th Street, Chicago, Ill. (Advertisement.)

Krajané! Kdo jste milovníkem doušku

pravého, nefalšovaného vína

jedné z největších Kalifornských vinopalen, dopište mi. Ceny levné. Kdo okusí jednou, bude stálým zákazníkem. 28-2p

James Perut, Norwalk, California

Kdykoliv přijedete do Omahy a chcete býti pohodlně ubytováni, majděte

HOTELU PRAHA, roh 15. a William ulice.

Moderně zařízené pokoje poskytnou! tím nejvýběravějším ten pravý odpovídá. Vzorak čistě vedená kuchyně, jež ke každému zařízenému hostinci zajistí se uspokojení. Pořádám na venek — KARLOVABSKÉ MEDOVÉ VÍNO — bodan o 12 hřivích — za \$2.75. 87ct JOSEF VAŠKO, majitel.

WOSTINEC — vlastní

FYRANK: Pomerád 16. a William ulice, Omaha, Neb. Vytváří Metcán ležák, jaké i praví importované plzeňské stálo na řepu Korhola vlna a nejlepší libeňavý prodává i ve velkém. — Chutný zákazníci stálo při ruce.

Kradné čtení zdarma! Přečte o zkrákové činnosti a ostatní nové Lidové knihovnictví a směřovací návod 31-1r

SLAVIA 405 E. 79. Str., NEW YORK. Jednatelé pro české osady přitímam

VELKÝ MODERNÍ, NOVÉ ZAŘÍZENÝ ČISTÝ závod řeznický vlastní CHAS. F. KUNCL v č. 1260 již 13. ul.

Má vždy na skladě největší záby oby masa nejlepšího druhu. Zboží usnadňuje výběr jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejmenší. Telesou Dougl. 4333.

F. J. KUGLER vykonává práci zednickou jakož i pláštěnkou, cementové chodníky a schody, cisterny a vůbec vše, co do oboru toho spadá. Rychle a za ceny nejmenší. Za práci v každém ohledu se radí. 29-1t

2817 již 12. ulice. OMAHA, : : NEBRASKA. Volejte telefonem: Douglas 7446

Firma Saxon Old Bräu

(Advertisement.)

K povšimnutí krajanům na západě!

Proč nyní doly začínáte na drahou kávu, když jest tu na Západě dozdá jeden český obchod, který Vám prodá pravou a dobrou kávu za 25 centů libru

Dopřte si o vzorek naší 25-centové kávy, která Vám na potěšení záleže nárama a přesvědčíte se o pravdivosti našich tvrzení. KÁVU TUTO ZASÍLÁME NA VENK OD 25 LIBER VÝŠ. — Je-li snad 25 libru kávy pro Vás mnoho, domluvte se se svým sousedem a objednejte společně, anebo my Vám stáliku tři přání ročně máme na množství paklíky, když totiž by chtělo více součástí objednat pohromadě.

PANATUJTE, ČIM VSTĚÍ OBJEDNÁVKA, TĚM VÍCE UŠETŘÍTE NA DOVOZĚNÍ, KTERÉ JEST OSTATNĚ DOSTI NÍZKĚ. — Objednáte-li od nás jednou, zajisté stanete se stálými našimi zákazníky, jako ono množství krajanů, kteří ku větší spokojenosti od nás již kupují. — Další druhy kávy máme po 25, 30 a 35 centech. — Píšte o vzorek ještě dnce na:

OMAHA COFFEE MILL 1904 So. 13. Str., Omaha, Neb.

Objednávky vyřizujeme proti splacení předem pouze!

12-3m

PIŠTE, ŽE JSTE TOTO ČITLI V "POKROKU".